

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravištvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izjemaj nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Stev. 100.

V Ljubljani, v torek 3. maja 1892.

Letnik XX.

Po deželni zborih.

XI.

Češko.

Vse politično življenje poslednjih dveh let ne le na Češkem, temveč tudi v Avstriji sploh suče se okrog češkonemške sprave. Ta sprava je že prouzročila močne premembe v avstrijski notranji politiki. Mladočehom je bilo dobro sredstvo za agitacijo proti Staročehom. Pripeljala je do mladočeških zmag, katere so pa prouzročile nekaj prevrat v avstrijski notranji politiki, ki se za Slovane nikakor ne more ugoden imenovati. Razrušila se je prejšnja večina in levičarji so nenadoma prišli do večje veljave.

Letošnje zborovanje deželnega zbora češkega se je sukalo največ okrog sprave. S prva se je v spravnem odseku stvar jako obširno razpravljala in po sklepu odložila. Ali dejanski se pa boj za in proti spravi ni odložil, kajti pri budgetni debati je bila sprava zopet na dnevnem redu. Vsi govorniki od prvega do zadnjega so govorili skoro samo o češkonemški spravi. Videlo se je, da vsa stvar še ni pokopana, da se tudi kar tako ne dá odstraniti, temveč bode vedno in vedno prihajala na dnevni red. Stvar je tolike važnosti, da se je bodo vsi odločilni faktorji radi ali neradi morali lotiti in jo kako rešiti.

Preobširno bi bilo, ko bi hoteli tudi le ob kratkem povedati, kaj se je vse navelo proti spravi in pa za spravo. Tudi se danes še ne da točno reči, kdo ima prav, kdo napak, ker je mnogo odvisno od daljšega razvoja stvari.

Od češke strani se seveda dunajske punktacije smatrajo za zlo, iz katerega more le slabo izvirati. Posebno Mladočehi so v teh punktacijah našli strašno veliko slabih strani in jih na raznih shodih, pa tudi v deželnem zboru naslikali v najstrašnejših barvah. Kdor pa stvari mirno in nepristransko presoja, bode pač priznal, da punktacije

same na sebi neso tako slabe, slabo je največ le tisto, kar se je hotelo s pomočjo teh punktacij utihotapiti. Tudi bi boj proti češkonemški spravi ne bil tako hud, da neso vlada in Nemci takoj pokazali, da se hočejo punktacije uporabiti le proti Čehom. Tako je naredba justičnega ministra z dne 3. februarija 1890. leta že pokazala Čehom, da se hočejo s spravo le zagotoviti Nemcem nekake pravice v deželi. Vsak češki uradnik bi moral znati nemški, nemškim uradnikom bi pa znanje češčine ne bilo potrebno. Ta naredba nikakor ni posebno pravična, ali bila je pa še bolj neumestna, če se je nameravala sprava zares izvesti. Grof Schönborn je že večkrat pokazal, da Slovanom ni posebno naklonjen, da mu je nemščina nekako posebno pri sreju. To njegovo mišljenje je nekoliko vplivalo pri izdaji dotične nesrečne naredbe. Vplivale so pa še druge stvari. Mej Nemci se je tedaj pokazalo nekako nasprotje ali vsaj nekako nezaupanje proti spravi. Vlada se je morda bala, da skrajni elementi zmagajo in se tako sprava razdere. Zaradi tega se je pa izdala dotična naredba, da se Nemcem pokaže naklonjenost. Na Čehe se pa vladi ni potrebno zdelo posebno ozirati, ker od češke strani tedaj še ni bilo slišati nobenih posebnih ugovorov proti spravi. Celó Mladočehi s prva neso vedeli, kaj bi rekli. Radi bi seveda bili kaj storili proti spravi že zaradi tega, ker je bilo staročesko delo in so se čutili žaljene, ko neso bili poklicani h konferencam na Dunaj.

Omenjena ministerska naredba je vzbudila nezaupnost in naravno je, da so Čehi začeli dunajske punktacije bolj natanko ogledavati in so našli več mest, ki bi se dala uporabiti proti Čehom.

V tem se je pa v deželi marsikaj prigodilo, kar je moralo vzbuditi nezaupnost. Mej drugim se Nemci neso hoteli udeležiti češke razstave z ničevno pretvezo, ker je praški mestni zbor kot nemškega zastopnika v deželni šolski zastop odposlal ravnatelja Heinricha, ki se je kazal Čehom precej prijaznega. Mi ne bodemo preiskavali, je li bila ume-

stna izvolitev baš tega moža, ker v nemškem taboru ni bil priljubljen. Toliko rečemo, da Nemci neso imeli pravega povoda zaradi tega se čutiti tako razžaljane, ker Heinrich se je vendar vedno kazal Nemca. Jedina njegova pregreha je bila, da je skušal osnovati na Češkem nekako avstrijsko gospodarsko stranko, katera bi bila imela gladiti pot spravi mej Nemci in Čehi. Bil je torej političen nasprotnik Plenerjev. To pa ni nič kaj tacega, saj ni bilo nikjer določeno, da se mora v deželni šolski svet odposlati kak nemški liberallec. To se tudi določiti ni moglo, ker se ne vé, koliko časa bode ta nemško-liberalna stranka še obstala. Sicer pa bi bili Nemci morali pomisliti, da je baš Heinrich bil pravi mož, če se je res mislilo na kako spravo, ker je že poprej pripravljaj spravi pot. Zaradi njega bi se torej Nemci ne bili smeli odreči udeležitvi deželne razstave.

Čuditi se ne smemo, če so Čehi začeli misliti, da so Nemci sploh hoteli razstavo ponižati. To se je tudi videlo iz pisave nemških listov. Domišljevali so si, da bode brez njih razstava naredila fijasko. Pozneje, ko se je razstava dobro obnesla, so se seveda kesali svojega kujanja, ali bilo je prepozno. Čehi so pa sedaj videli, da Nemci le gledajo, kje bi mogli kaj Čehom ponagajati. V nemških okrajih se je pa marsikaj prigodilo, kar ni moglo vzbujati zaupanja Čehov do sprave. Češke manjšine so se zatirale v vsakem oziru. Češki govorniki so to stvar pojasnili v deželnem zboru in sam Plener je čutil, da se postopanje Nemcev nikakor ne dá opravičevati, zatorej je rekel, da bi bilo preobširno, ko bi hotel o tem govoriti.

Poleg tega se je pa vedno očitneje kazalo, da Nemci delajo na razkroj dežele. Kdor vé, kako je mej Čehi ukoreninjeno prepričanje, da se bode in da se kdaj mora obnoviti češko državno pravo, ta si lahko misli, kako so morale te nemške težnje vznemiriti Čeha. Nemci neso zadovoljni s tem, da sta se razdelila deželni šolski svet in deželni kulturni svet, ter se osnovala dva, češki in nemški

LISTEK.

Sebastopolj.

(Spisal Lev Tolstoj, prevel J. P.)

XIII.

Ko je ostal sam s svojimi mislimi, bilo je njegovo prvo čustvo strah nerednega in obupnega njegovega duševnega stanja. Rad bi bil zaspal in pozabil vse, kar je okrog njega, najrajši pa še samega sebe. Ugasnil je luč, legel na postelj, slekel suknjo in vánjo zavil glavo, da bi se obvaroval strahu teme, kateremu je bil od mladosti podvržen. Pa nakrat se mu je vsilila misel, da prileti bomba, prebije streho in ga ubije. Začel je poslušati. Prav nad glavo je slišal korake poveljnikov.

„Če tudi prileti,“ mislil si je, „poprej ubije onega zgoraj, a potem še le mene; vsaj ne samo mene.“ Ta misel ga je malo pomirila in že je dremaal. „Kaj, če po noči vzamejo Sebastopolj in Francozi prideró sémkaj? S čim se hočem braniti? Vstal je in začel hoditi po sobi. Strah dejanske nevarnosti je pregnal tajnostni strah mraka. Razven sedla in samovara v sobi ni bilo ničesar trdega. „Jaz sem malopridnež, strahopetež, nič vreden bojaz-

ljivec!“ je nakrat začel misliti, in zopet se ga je polotilo težko čustvo preziranja in zaničevanja samega sebe. Znova se je vlegel in prizadeval si, da bi ničesar ne mislil.

Tedaj so se vzbudili v njem vtisi prejšnjega dné. Nепrestano gromenje topov je treslo stekla v jedinem oknu, in to ga je zopet spominjalo nevarnosti. V sanjah je videl zdaj ranjence in kri, sedaj bombe in njih kose, letajoče po sobi, sedaj dobro, usmiljeno sestro, obvezujočo ga umirajočega in plakajočo nad njim, in sedaj zopet mater, spremljajočo ga v ujezdnem mestu in goreče s solzami molečo pred čudotvorno podobo.

Nakrat se je zopet probudil. Sedaj se je spomnil vsemogočnega Boga, kateri vse lahko stori in lahko usliši vsako molitev. Pokleknil je, prekrižal se in sklenil roki, tako, kakor so ga učili moliti, ko je bil še otrok. To je pa zopet vzbudilo v njem davno pozabljeno, tolažljivo čustvo.

„Če je treba umreti, če je potrebno to, da mene ne bode, stori to, o Gospod!“ mislil si je, „hitro stori to; če je pa potrebna hrabrost, potrebna odločnost, katerih nimam, daj mi jih, reši me sramote in zaničevanja, katerega ne morem prenašati, nauči me, kaj mi je storiti, da izpolnim voljo Tvojo!“

Otroška, prestrašena in omejena duša se je sedaj razsvetlila in zagledala nove obširne svetle obzore. Mnogo se je premislil in prečutil v tem kratkem času; ko se je nadaljevalo to čustvo, je hitro mirno in brezskrbno zaspal, če tudi so dalje grmeli topovi in se tresla stekla v oknih.

„Gospod veliki! samo Ti si slišal in Ti poznaš te proste, pa goreče in obupne prošnje nevednosti, nemirnega kesanja, prošnje za ozdravljenje telesa in razsvetljenje duše, katere so pošiljali Tebi s tega strašnega mesta smrti, od generala, ki je še pred jedno sekundo mislil na to, da dobi Jurijev red na vrat, in se ni brigal za bližost Tvojo, do prostega vojaka, valjajočega se po golih tléh nikolajevske baterije, in prosečega, da mu tam daš plačilo za vsa trpljenja. . . .“

XIV.

Starši Kozeljcev srečal je na ulici vojaka svojega polka in je z njim vkupe odšel naravnost v peto utrdbo.

„Držite se pri zidu, vaše blagorodje!“ rekel je vojak.

„Zaka?“

„Nevarno je, vaše blagorodje; krogla je baš sedaj priletela čez!“ rekel je vojak, poslušajoč zviž-

senat pri nadsodišču v Pragi, temveč hočejo polagoma razdeliti vso deželo.

Mi smo o svojem času že naglašali, da odobravamo razdelitev deželnega šolskega sveta in deželnega kulturnega sveta ter nadsodišča. S tem se namreč malo odstranijo prepiri mej narodnostima. Vsak pravicoljuben človek mora priznati, da je prav, če Nemci sami vrejujejo svoje šole po svoji volji, Čehi svoje po svoji volji. Sami pač najbolje vedo, kaka vredba ugaja njih narodnim posebnostim. Ravno tako je najbolje, če češki senat pri nadsodišču pretresava češke uloge in pritožbe, nemški pa nemške. Nemci pa so hoteli stvar drugače vrediti in to je poglaviti vzrok, da so Čehi morali zgubiti vsako veselje do sprave.

Občni zbor in slavnostna beseda „Katoliško-političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem“.

Iz Celovca, dne 2. maja.

A. Letni občni zbor.

Društveniki prevažnega „Katol. pol. in gosp. društva za Slov. na Kor.“ zbrali so se minulo sredo dne 27. apr. k tretjemu letnemu občnemu zboru v Celovcu. Ti zbori so za nas jako pomembni, ob enem zelo zanimivi. Tu se za slovensko stvar vneti rodoljubi posvetujejo, kako jim je postopati v hudih odnosih, v katerih imamo živeti, in z resnim ter temeljitim razgovorom pripravljajo se na težko narodno delo; a tu se daje tudi nekak račun o tem, smo-li v narodnem oziru napredovali, ali nazadovali. In, hvala Bogu, ta račun glasil se je doslej vsako leto povoljno! S slovečim Galilejem sme društveni odbor reči: „E pur si muove!“ — vkljub vsemu pritisku združenih nasprotnikov naša dobra, narodna stvar i med koroškimi Slovenci, sicer počasno, pa vstrajno napreduje!

O tem sta nas na novo osvedočila občni zbor in slavnostna beseda dne 27. aprila.

Dasiravno je že več dni prej deževalo in v sredo neprestano lil dež kakor v stročju ter celo naletaval sneg, zbralo se je pri občnem zboru na d tristo društvenikov, slov. posestnikov in duhovnikov.

Ob 3. uri popoldne otvoril je naš mnogozašlužni voditelj in predsednik društva veleč. gospod Gregor Einspieler s primernim srčnim pozdravom zborovanje, predstavil navzočim vladnega zastopnika g. Jan. Kremenška, c. kr. okrajnega komisarja v Velikovem, in z jednatimi besedami označil društveno delovanje v minulem letu. Nato je gosp. predsednik odstopil predsedništvo g. podpredsedniku ter poročal obširno in zanimivo o deželnozbornem delovanju. Omenjal je zlasti šolske debate, denarnega gospodarstva in podpore, ki se je dovolila c. kr. kor. kmetijski družbi, ki se pa nikakor neče ozirati na dejanske potrebe slov. ljudstva. Govor se je burno odobral.

Blagajnik č. g. Fr. Treiber je poročal o denarnem stanju društva, ki je imelo dohodkov

506 gld. 98 kr., stroškov 455 gld. 87 kr., torej prebitka 51 gld. 11 kr. — Svojamu poročilu je g. blagajnik dodal več jako umestnih, navdušenih besed. Zahvalivši se članom in društvenim podpornikom nasvetoval je tudi, naj zaupni možje društva pobirajo udnino in se v ta namen uvedo nabiralne knjižice.

Govornik je poudarjal nadalje, kako bodi vsak ud kat. pol. društva v nekem posebnem, vzvišenem zmislu blagajnik. Vsakemu so namreč izročene tri dragocene svetinje, katere naj vestno čuva in hrani: ljubezen do Boga, domovine in cesarja, ki naj krasno dičijo vsakega pravega Slovence. Naši nasprotniki nam radi očitajo, da nam gre narodnost nad vse, da se za vero dosti ne memimo. Da je to grdo natolcevanje, da smo marveč narod veran in krepak, to znova pokazati imamo priliko baš letos, ko se bode v Ljubljani sešel prvi slovenski katoliški shod. Zato pozivlja govornik vse, naj delajo na to, da bode i slovenski Korotan častno zastopan na tem velevažnem shodu.

Zivahno odobravanje je sledilo navdušenim, prav od srca govorjenim besedam, ki gotovo niso padle na nerodovita tla!

Tajnik, g. A. Zak je poročal temeljito o vsestranskem delovanju društva. Zanimivo to poročilo nam sijajno priča, kolike neizrekljive važnosti je za nas kat. pol. društvo, — središče narodnega gibanja na slovenskem Koroškem. In da je društvo vseskozi na pravi poti, priča vedno večje zanimanje za taisto, ker vedno ožje in tesneje oklepa se slov. ljudstvo na Koroškem svojega središča.

Društveni odbor je imel osem sej. Napravila sta se minulo leto dva shoda: cesarjeva slavnost na Plešivcu dne 16. avgusta in javni shod v Prevaljah dne 30. nov. Oba dva shoda bila sta jako dobra obiskana in se vršila prav sijajno.

Najvažnejše za koroške Slovence je šolsko vprašanje, in na to obračal je zatorej društveni odbor svojo največjo pozornost. Odposlalo se je na Dunaj 33 prošenj za slovensko šolo, ki sicer vsled znanega, brezobzirnega pritiska od nasprotne strani še niso obrodile zaželenega sadu; a mnoge teh prošenj so se že sedaj zopet ponovile, ker Slovenci ne bodemo odnehali trkati, dokler se nam konečno ne odpre, dokler ne dospemo do svojih, po postavi nam zajamčenih pravic! — Da se pojasnijo naše bridke šolske razmere na vse strani, in da pristojni faktorji zvedo, kako se kršijo naše pravice, izdalo je društvo osem spisov v slovenskem in nemškem jeziku.

Najpomembnejši dogodek minolega leta bila je deputacija koroških Slovencev, ki se je novembra meseca podala na Dunaj do ministrov Taaffeja, Gautscha, Schönborna in Falkenhayna, da se na najvišjem mestu poganja za naše teptane pravice.

Da smo z deputacijo zadeli pravo, kažejo njeni vspehi, kakor tudi pisarenje nasprotnih židovsko-liberalnih listov, ki so na d. tem odločnim korakom bruhali kar ogenj in žveplo. — Prvi vspeh te deputacije je bil, da so v St. Jakopu in Tolstem Vrhu

„post tot discrimina rerum“ dobili slovensko šolo in ukas vis. poljedelskega ministerstva do koroške kmetijske družbe, naj ozir jemlje tudi na potrebe koroških Slovencev.

Imeli smo minoli leto občinske volitve, s katerimi se je imelo društvo po svojih pravicah obilno pečati. Izid teh volitev smemo za naše razmere imenovati jako povoljen, ker smo si s sijajnimi zmagami, akopram je bil na nogah ves nasprotni tabor z „Bauernbundom“ na čelu, pridobili občine: Katnaraves, Doberlaves in Libuče. Lahko bi se bilo pridobilo še več občin, da niso Slovenci v mnogih občinah volitve zaspali in nasprotnikom brez borbe prepustili krmila. Ali ne bo te nerodne malomarnosti in nesrečne nebrižnosti vsaj enkrat konec?! Z nečuvanim pritiskom in nepoštenimi sredstvi posrečilo se je liberalcem dobiti v toké prejšnjo slovensko občino St. Janž v Rožni dolini.

Načelne važnosti je borba društvenega odbora s celovskim mestnim zastopom radi slovenskih vlog. Dne 4. julija l. l. bila je o tem obravnava pred vis. upravnim sodiščem, ki je razsodilo, da mora mestni magistrat celovski brez ugovora sprejemati slovenske vloge. Društvo je pri tej priliki zastopal dunajski odvetnik g. dr. Lenoch. Vkljub tej razsodbi branil se je mestni magistrat sprejemati slovenske vloge. „Katol. polit. društvo“ obrnilo se je s prizivom do deželne vlade koroške, ki je prizivu v jednem oziru ugodila, v drugem ne. Zato se je društveni odbor z nova obrnil na vis. c. kr. notranje ministerstvo, naj se slovenske vloge tudi slovenski rešujejo.

I v znanstvene pravde moralo se je društvo spuščati nasproti arhivarju koroškega zgodovinskega društva. Društvo je v tej zadevi izdalo dve jako zanimivi, rezko pisani knjižici o krajevnih imenih.

Iz označenega pregleda je razvidno, kako vsestransko plodonosno je delovalo društvo. Dal Bog, da se razvija in deluje tudi v bodoče tako neumorno in krepko: za vero, dom in cesarja!

Obširno poročilo tajnikovo se je vzelo z odobravanjem na znanje.

Na vrsto je zatem prišla 4. točka vspeha: „Zapisovanje novih udov in vplačevanje letnih doneskov.“ Z vspehom te točke bil je jako zadovoljen zlasti g. blagajnik!

Pri 5. točki „Volitev novega odbora“, izjavil je doseđani g. podpredsednik Vekoslav Legat, da mu zbog obilega dela v svojem poslu ne boče mogoče zopet prevzeti tega častnega, a težavnega mesta.

Tej izjavi ugovarjala sta č. gg. Držg. Rous in župnik Anton Gabron, ter je g. Legat naposled udavši se splošnji želji izjavil, da hoče tudi za bodoče leto prevzeti podpredsedništvo. (Slava!) — Potrdil se je stari odbor, v katerem so potemtakem č. gg.: Gregor Einspieler, župnik in deželni poslanec, predsednik; Vekoslav Legat, poslovođa Mohorjeve tiskarne, podpredsednik; Ant. Zak, stolni vikar, tajnik; France Treiber, mestni kapelan, blagajnik. Janez Wieser, Elizabetinski župnik v Celovcu; Matija Prosekar-

ganje topove krople, ki je udarila na suha tla na oni strani ulice.

Kozeljcov ni poslušal vojaka in šel je pogumno po sredi ulice.

Bile so ravno te ulice, ravno tako, pa še bolj pogosto streljanje in grmenje, srečanje z ranjenci ravno te baterije, prisbrani in jarki, kakor pomladi, ko je bil v Sebastopolju; pa vendar vse to je bilo žalostneje in ob jednem odločneje, po hišah je bilo več lukenj, luči v oknih ni bilo, izvzemši bolnico, ženske ni bilo nobene srečati, na vsem je ležal prejšnji značaj navade in brezskrbnosti, a vendar nekak pečat pričakovanja, utrujenosti in napetosti.

Tukaj stoji poslednji rov, sliši se glas vojaka p. polka, spoznavšega svojega prejšnjega stotniškega poveljnika; tukaj stoji tretji bataljon v temi, pritiskajoč se k steni, katerega je sémtertja osvetlilo streljanje. Slišalo se je včasih tiho govorjenje in rožljanje s puškami.

„Kje je poveljnik polku?“ vprašal je Kozeljcov.

„V kladarni, pri pomorščakah, vaše blagorodje?“ odgovoril je postrežljivi vojak.

„Prosim, jaz vas spremim.“

Iz rova v rov je spremljal vojak Kozeljcov, in naposled ga je pripeljal do majhnega jarka v rovu. V jarku je sedel pomorščak, kadeč pipo to-

baka; za njim so se videle duri, skozi njih špranje je pa svetila luč.

„Ali se sme iti notri?“

„Tako naznanim!“ in pomorščak je šel notri. Notri sta se slišala dva glasa.

„Če Prusija ostane neutralna,“ rekel je jeden, „bode Avstrija tudi . . .“

„Kaj pa Avstrija,“ rekel je drugi, „ko slovanske dežele . . . no, se prebu . . .“

Kozeljcov še nikoli ni bil v tej kladarni. Osupnila ga je gizdavost. Tla so bila parketna, vrata so zakrivali zastori. Dve postelji sta stali pri stenah, v kotu je stala velika podoba Matere Božje v zlatem okviru in pred njo je gorela rudeča svetilnica. Na jedni postelji spal je pomorski častnik popolnoma oblečen, na drugi, pred mizo, na kateri sta stali dve steklenici, sta pa sedela, razgovarjajoč se, novi polkovni poveljnik in pobočnik. Če tudi Kozeljcov ni bil bojazljivec, če tudi ni ničesa zakrivil proti vladi ali pa proti polkovnemu poveljniku, vendar se je skoro tresel, ko je zagledal novega polkovega poveljnika, svojega bivšega tovariša, tako prevzetno je vstal ta polkovnik in ga poslušal. „Čudo,“ mislil si je Kozeljcov, gledajoč svojega poveljnika, „komaj sedem tednov je, kar je prevzel polk, pa se že v vsem, kar ga obdaje, v obleki, vedenju, pogledu, vidi oblast polkovega povelj-

nika. Je li dolgo tega, ko je prav ta Batrišev stanoval z nami, nosil na sebi celi teden katunasto srajco, jedel stolčeno meso s péso, ne da bi koga vabil. Sedaj je pa v očeh tak ponos, kakor bi hotel reči: če tudi sem tvoj tovariš, vendar vem, ker sem polkovnik nove šole, da bi ti dal pol življenja, ko bi mogel biti na mojem mestu!“

„Dolgo ste se zdravili,“ rekel je polkovnik Kozeljcovu hladno, gledajoč ga.

„Boln sem bil, polkovnik; še zdaj se ni rana popolnoma zacelila.“

„Torej ste zastoj prišli,“ rekel je polkovnik, gledajoč z nezaupljivim pogledom trdno postavo Kozeljcovu. „Bodete li mogli opravljati službo?“

„Seveda jo bodem mogel!“

„Jako me veseli, tako prevzemite od praporščika Zajčeva deveto stotnijo — Vašo prejšnjo, takoj dobite povelje.“

„Kakor ukazete, gospod.“

„Potrudite se, ko pojdete, poslati k meni polkovega pobočnika,“ zaključil je polkovi poveljnik in z lahkim poklonom dal razumeti, da je avdijencev končana.

Odhajajoč je Kozeljcov gdrnjel sam seboj in zmajeval z ramama, kakor bi mu nekaj ne bilo prav, kakor bi ga nekaj jezilo, a jezen ni bil na polkovega poveljnika (zakaj neki), bil je le nezadovoljen sam seboj in z vsem, kar je bilo okrog njega.

Razaj, župan in posestnik na Plešivcu; Mart. Stih-Slemić, posestnik v St. Janžu; France Grafenauer, ogljarski stavbar na Brdu pri Zili; Jožef Kraut, posestnik na Bistrici pri Pliberku, odbornik; Jurij Drobnik-Martinc, posestnik v Medgorjah; Jakob Hedenik-Dravec, posestnik na Žihpoljah; France Kobentar-Vidman, župan v St. Jakopu v Rožni dolini, namestnik.

Za pregledovalca računov sta se izvolila gg.: Fr. Virnik, podvodja kn. šk. Marijanišča, in J. Stih-Biftič, posestnik v Ilovljah.

Ker je gosp. deželni poslanec in župan, Fran Muri brzojavno neznani, da mu radi slabega vremena ni mogoče priti na shod, morala se je opustiti 7. točka vsporeda „Poročilo o prošnjah za slovensko šolo in o deputaciji do ministrov na Dunaju.“

Pri točki „Razni navšeti“ izrekla se je po nastetu g. župnika Ogriza našima gg. slovenskima deželnicima poslanecima zaupanje in zahvala navzočih. — Č. g. Drag. Rous pa je predlagal, naj se presvetlemu cesarju izreče primernim načinom udana lojalnost slovenskega prebivalstva.*

Ko se je odboru izrekla zahvala za njeno požrtvovalno in neumorno delovanje predaval je gospod G. Pirc, tajnik kranjske kmetijske družbe, nad jedno uro zanimivo in jako dobro o kmetijstvu. Razlagal je poljudno in jasno, kako je kmetu treba ravnati v kmetijstvu sploh, kako na polju, kaj treba ukreniti na travnikih, pašnikih itd. Z mnogim zanimanjem in pazljivo poslušali so vsi izborni govori, ki ne bodo ostali brez dobrih posledic in so z živahnimi „živio“-klici izrekli zahvalo gospodu govorniku. „Mir“ bode prinesel izborni govor celotno.

Ob 6. zvečer zaključil je č. gospod predsednik zborovanje, izrekel zahvalo govornikom in udeležencem, zlasti g. Pirca za njegov vsestransko dovršen govor ter končal s „slava“-klici presvetlemu cesarju.

Udeleženci zborovanja so se razšli, zadovoljni in radostni nad lepim uspehom društvenega delovanja z iskreno željo, da društvo i v bodoče tako sijajno in vsestransko prospeva, kakor doslej!

(Konec sledi.)

* Izvrševaje ta sklep, podala se je drugi dan deputacija društvenega odbora do gosp. deželnega predsednika Schmidt-Zabierow-a ter ga naprosila, naj javi omenjeni sklep na najvišje mesto. Deputacija ostala je pri g. dež. predsedniku nad jedno uro v živahnem razgovoru o naših razmerah, zlasti pa o naši skeleči šolski rani. Navzočen je bil tudi gosp. deželni šolski nadzornik dr. Gobanc. Gosp. deželni predsednik sam se je izjavil, da je ploden ljudsko-šolski pouk mogoč le na podlagi materinščine! Deputacija se je morala žalibog prepričati, da gosp. deželni predsednik o željah in potrebah slovenskega ljudstva sploh ničesar ne vé, ali pa se mu poroča jednostransko in mnogokrat tudi neresnično!

Politični pregled.

V Ljubljani, 3. maja.

Notranje dežele.

Tožba proti ministru. Razni klubi so se že posvetovali o mladočeškem predlogu, da se toži minister Schönborn. Toliko je sedaj že gotovo, da se bode predlog že v prvem branju odklonil, ker zanj ne bode glasovalo dosti nad štirideset poslancev. Znano je, da je mladočeški predlog podpisal tudi jeden slovenskih poslancev. Mi priznamo, da dotičnega podpisa nismo bili veseli, in je sploh veliko vprašanje, če je bilo pametno s slovenskega stališča. Vsakdo bode priznal, da bi bilo želeli, da se nekateri okraji na Štajerskem in Koroškem za Slovence ugodneje razdelé. To bi se morda tudi dalo doseči, če bi se v tem zmyslu začela kaka agitacija. Kakor vlada in Nemci tolmačijo dotične določbe, je to mogoče naredbenim potom. S češkega stališča pa taka razdelitev ni mogoča brez dovoljenja deželnega zbora. Štajerski in koroški deželni zbor bi pa ne bila nikakor voljna dovoliti, da se slovenske občine izločijo iz nemških okrajev. Sploh se nam dozdeva, da se mladočeški predlog prav ne vjema z narodno avtonomijo, katero je nedavno še zagovarjal dotični poslanec.

Česka. V Pragi so bili trije veliki delavski shodi in več manjših dne 1. maja. Shoda knjigotiskarjev se je udeležil Mladoček gróf Kounic, ki se je izjavil, da se bodo Mladočehi potegovali za občeno volilno pravico. Vedno hočejo delati na to, da bode ves narod zastopan v parlamentu. Na shodu mejnarodnih socialističnih delavcev so pa govorniki zabavljali proti Mladočehom. Češko državno pravo delavcem nič ne koristi, Mladočehi naj gledajo, da delavcem pridobé kruha. — Nekaj zidarjev je v Pragi ustavilo delo, ter zahteva višjo plačo. Jednega so zaprli, ker je pretil stavbenemu podjetniku, da razstreli poslopje, ki se zida. Dru-

gega so zaprli, ker se je vmešaval, ko je prvega prijel policija.

Ogersko. V zbornici poslancev je že več dnij huda debata o podaljšanju budgetnega provizorija. Pri tej debati se vidi, da je opoziciji skoro žal, da je pustila, da se je letos tako hitro končala generalna budgetna debata. Ker bi bila tadaj lahko povedala, to pové sedaj. Posebno se pa vidi, da narodna stranka in pa skrajna levica se vedno bolj približujeta. Vsekako je pa pričakovati, da bode nadaljevanje podrobne debate še burno. Pri budgetu učnega ministerstva bode opozicija gotovo hotela vedeti, kako je z vprašanjem o vpisovanju in naznanjenju drugoverskih krstov. Pa tudi nekateri vladni pristaši bode želeli vedeti, kako je s to zadevo. Listi poročajo mnogo o pogajanjih kneza primasa z rimsko kurijo o tej stvari, ali njih poročila se močno nasprotujejo.

Vnanje države.

Bolgarija in Turčija. Na svojo noto bolgarska vlada še ni dobila nobenega odgovora od Turčije. Da Turčija od Rusije ne bode zahtevala, naj izroči Vulkovičeve morlice, je gotovo in zaradi tega najbrž na bolgarsko noto niti ne bo odgovorila. — Preiskava o dinamični zadevi v Ruščuku je je že pojasnila, da se je 36 bomb bilo odposlalo v Carigrad.

Francija. Volitve v občinske svete, ki so bile dne 1. maja, so se vršile precej mirno. Samo v štirih občinah v južnih krajih bili so neredi in so odnesli izredniki volilne šarice. V jednom kraju izvoljeni so sami revolucionarni občinski svetniki. Mnogo glasov je po mestih dobil Ravachol. Izid je za republikance ugoden. Po mestih so zmagali skoro povsod, pa tudi na deželi so nekaj pridobili. — Prvi maj je minol mirno, kar se pa ni čuditi, ker je vlada imela nad 80.000 vojakov pripravljenih. Sicer so pa anarhisti se bili že poprej izjavili, da njih dan ni prvi maj. Vladni listi sedaj posebno naglašajo, da je baš 1. dan maja jasno pokazal, da se izhaja tudi brez Constansa. Sedaj je Constans popolnoma odstranjen in se ni bati, da bi se povrnil v ministerstvo. Radikalni listi zahtevajo, da naj vlada pokaže svojo naklonjenost delavcem, ker so se dne 1. maja tako vzgledno obnašali.

Italija. Tudi v Italiji je 1. dan maja precej mirno minol. Nekoliko je k temu to pripomoglo, da so več najnevarnejših oseb in agitatorjev zaprli. V Rimu so se bali neredov, zlasti pa napadov na Vatikan. Zaradi tega so Vatikan dobro zastražili. Shodi delavcev so bili pa jako slabo obiskani. Prodajalnice se bile večinoma zaprte, ker so se ljudje bali kacij atentatov.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 3. maja.

(Presvetla cesarica) se je včeraj zjutraj pripeljala iz Krfa v Miramar, popoldne pa se s posebnim vlakom odpeljala na Dunaj.

(Osemdesetletnica) svojo je v nedeljo praznovala gospa Karolina Bleiveis-Trsteniška, vdova nepozabnega očeta slovenskega naroda, dr. J. Bleiweisa viteza Trsteniškega. Blaga gospa je navzlic visoki starosti primerno trdnega zdravja.

(Osebe vesti.) Poveljnik 25. domobranskega bataljona v Ljubljani, major Robert Scheriau je premeščen k 1. tirolskemu bataljonu deželnih strelcev; na njegovo mesto pride major J. Wodniansky od II. tirolskega streškega bataljona.

(Župnijski izpit) delajo v Ljubljani te dni naslednji č. gg.: Laznik Josip, administrator v Podlipi; Majar Gašper, kapelan v Predvdvoru; Novak Josip, kapelan v Dobu; Pintar Matej, kurat v Trnju; Sitar Matej, kurat v Šempetru; Strnad Janez, administrator v Babnem Polju; Strupi Jakob, beneficijant na Goričici; Zelnik Josip, administrator v Čemšeniku; Zorec Franc, administrator na Črnem Vrhu.

(Na dunajskem vseučilišču) je te dni č. g. Ivan Krek z odliko neredil zadnji rigoroz. V kratkem bode promoviran doktorjem bogoslovja. Čestitamo!

(Prvi slovenski katoliški shod.) Osnovni odbor je na podlagi raznih došlih mu poročil sklenil, da se bo vršil prvi slovenski katoliški shod v tork in sredo, dne 30. in 31. avgusta t. l., na starem strelišču v Ljubljani. V ponedeljek, dne 29. avgusta, bo zvečer: Osnovni shod združenih odsekov. — Natančnejši načrt izdá osnovni odbor pozneje. — Za leskovsko dekanijo osnoval se je lokalni pripravljalni odbor; načelnik mu je prečast. g. župnik Janez Dolinar na Raki. — Iz Poroča je dobil osnovni odbor pismo od mil. škofa dr. Flappa, kot odgovor na pismo, kakoršno se je doposlalo vsem škofom, kjer prebivajo Slovenci. Mil. gosp. škof poroča, da v njegovi škofiji biya le malo Slovencev in da zato ne kaže osnovali za poreško škofijo posebnega lokalnega odbora za prvi slovenski katoliški shod. Pač pa mil. gosp. škof zelo pohvali in

odobruje namene katoliškega shoda v Ljubljani. Izjavlja tudi ob enem, da ne brani duhovnikom ali svetnim katoliškim poreške škofije, ako želé osnovati tak odbor, marveč on le iskreno želi, da bi tudi iz poreške biskupije mnogo dobrega in koristnega došlo katoliškemu shodu v Ljubljani. — Osnovni odbor je pričel v Ljubljani nabirati radovoljne darove za plačevanje stroškov, katerih bo seveda veliko pri osnovanju katoliškega shoda. Odbor za vnanje priprave to stvar iskreno priporoča tudi lokalnim odborom. Hvaležno se vsprejme vsak dar, doposlan v ta namen osnovalnemu odboru za prvi slovenski katoliški shod v Ljubljani.

(Umrli) je minolo soboto na Dunaju g. dr. O. Pongratz 66 let star, rojen v Slov. Bistrici. Pred leti je bil v Ljubljani advokat, a je kmalu opustil odvetništvo ter se preselil v Zagreb, kjer je pričel spekulacije pri večjih stavbah. V Ljubljani je imel Pongratz več biš, na Bledu lepo vilo; poleg tega je imel graščine na Štajerskem in Hrvaškem.

(Vojaških novice) v političnem okraju ljubljanske okolice je bilo letos 1036, od teh pa potrjenih 348. Kot posebnost se poroča, da je bilo vseh 7 novincev občine Vič potrjenih, med temi trije bratje.

(Za lovce.) Iz Vel. Lašč se poroča, da je tamsojni c. kr. okrajni sodnik g. Šufraj dne 29tega aprila zjutraj na Mokrici ustrelil 4 kg. težkega divjega petelina.

(Shoda stranke prava) na Reki se je udeležilo 80 povabljenih. Predsedoval je baron Rukavina, poročali Jakić, Tuškan in dr. Trumbić, govorili dr. Bakarčić, dr. Banjavčić, Barčić, Došen, Folnegović, dr. Frank, Gržanić, Hegedić, Kutuzović, dr. Ružić, D. Starčević in Tuškan, od Dalmatincev dr. Trumbić, Prodan, vrednik „Katoličke Dalmacije“, in Supilo, vrednik „Crvene Dalmacije“. Dr. Laginja in Spinčić sta z Dunaja poslala resolucijo, ki je bila soglasno vsprejeta. Mej drugim so sklenili, da se povsod, kjer bivajo Hrvatje, osnujejo odbori za organizacijo stranke. Shod je izrekel, da je na Hrvatskem samo „hrvatski“ narod. Soglasno je bil vsprejet predlog dr. Franka, da se prvaku stranke prava, dr. A. Starčeviću, pokloni kot dar palača v Zagrebu, ki bode ob jednom zbirališče stranke.

(„Amerikanskega Slovenca“) šte. 17 z dné 15. aprila nam je danes došla.

Raznoterosti.

— Avstrijski Phönix in njega obrekovalc Adolf Deymel, Adolfa Deymela, urednika „Fabrikanten Zeitung“, kateri je v neki brošuri in v mnogih člankih svojega lista zavarovalno društvo „Avstrijski Phönix“ na najpodejši način napadal, spoznali so minulo soboto porotniki dunajskega deželnega sodišča jednoglasno krivim, vsled česar ga je slednje obsodilo na šest mesecev težke ječe.

— Največja vojna ladija sveta je angleški parnik „Ramillies“, katerega so nedavno spustili v morje. Ta velikanska ladija ima 78 parnih strojev za razne namene.

— Italijanski kralj kot dedič. Iz Rima se poroča, da je neki bogat posestnik kralju Humbertu zapustil vse svoje imetje, ki znaša 1 milijon.

— Balon v morju. Iz Tulona se poroča, da je vihar vrgel v morje balon, v katerem sta bila dva moška in jedna ženska. Jedna oseba je bila mrtva, dve sta se rešili na neki parnik.

— Triletan virtuozi. V Kijevu živi triletan deček, ki kaže nenavadno nadarjenost za glasbo. Najtežje stvari igra ta deček z veliko lahkostjo na harmoniju. Te dni priredi deček koncert v korist rudečega križa.

— Tovarne za malike. V Liverpoolu se je napravilo več tovarn za izdelovanje malikov. Te tovarne izdelujejo malike za paganske angleške podložnike. Cenik neke take tovarne navaja da velja Uamen (bog smrti) iz bakra jeden funt sterling, z biseri okrašen pa štiri funte sterling; Miraudi (car demonov) velja od 6—15 šilingov, kakor je izdelan. Prodajalci pa dobé še rabat.

Telegrami.

Celovec, 2. maja. Župan Glöckner se je odpovedal.

Dunaj, 3. maja. „Wiener Zeitung“ objavlja, da je koncesionarjema železnice Ljubljana-Straža s postransko progo na Kočevje, knezu Auerspergu in baronu Schwegel-u dovoljena osnova delniške družbe pod tvrdko „Dolenjski železnici“; pravila so potrjena.

Dunaj, 3. maja. Pravosodni minister je odgovoril na Zallingerjevo interpelacijo zaradi bogokletnega odstavka v Wilbrandtovem romanu, ki ga objavlja „N. Fr. Pr.“, da državno pravdnitvo nasvetuje subjektivno kazensko postopanje zaradi hudodelstva verskega motenja. Obžaluje, da je konfiskacija izostala, a stvar se je prezrla, kar je po dosedanjih tendencah pisateljevih umevno.

Praga, 2. maja. Danes zjutraj so hoteli nekateri zidarji ustaviti delo. Nekega delavca, ki je pretil podjetniku z dinamitnim atentatom, so prijeli; ob 9. uri so zopet vsi šli na delo.

Nitra, 2. maja. V mnogih vaséh je lakota. Podžupan je določil 1600 gld. podpore.

Cetinje, 2. maja. Albansko prebivalstvo v Gusinji se je sprlo s kajmakom ter ga spodilo. Tudi v Ipeku so nemiri.

Litih, 2. maja. Po noči so prijeli več anarhistov, mej njimi nekega krojača, ki je sumljiv sokrivde pri eksploziji v cerkvi St. Martina.

Litih, 3. maja. Zvečer se je razpočila na pragu neke hiše dinamična petarda. Škoda je neznatna, vznemirjenje veliko.

Svileno blago za neveste črno, belo, pisano itd. od 45 kr. do gld. 15.65 — gladko in damasto (do 300 vrst) razpošilja poštine in colnine prosto svilarnica G. HENNEBERG (e. in kr. dvorni založnik), Zürich. — Vzorec z obratno pošto. — Pisma 10 kr. porto. 160 2 (9)

W u j e i.
1. maja.
Pri **Maliču**: Schilbawsky, polkovnik v pok.; Pittner in Weissbrod, potovalca; Tschinkel, stud. phil., z Dunaja. — Luzzetto, Feit in Czerwiakowski iz Trsta. — Gregurovič iz Krapine. — Schwarzer, logarski pristav, iz Kočevja. — Findler, posestnik tiskarne, iz Brezence. — Fischer, logarski pristav, s Snežnika. — Valentunuzzi, Toffoletti in Zanutta, trgovci, iz Vidna.
Pri **Stona**: Schinzl, trgovec, z Dunaja. — Kundlič, zasebnik, iz Opatije. — Juriza, Mayer, Zuttiony, Anney iz Trsta. — Henrik in Herman Mayr iz Bremena. — Pollak, trgovec, Mali, tovarnar, iz Trbiča. — Sovan in Polanec iz Št. Jerneja. — Hanuseh iz Prestranka. — Schlesinger, trgovec, iz Maribora. — Schöntag s hčerjo iz Vranskega. — Bernstein, trgovec, iz Zagreba. — Pollak, trgovec, iz Borovelj. — Lengel, trgovec, iz Vel. Kaniže.
Pri **Juznem kotlovaru**: Berigher iz Trsta. — Peche in Anderloni iz Vidna. — Grünwald iz Šmartna. — Rosman in Bele iz Novega Mesta. — Falser iz Celovca. — Tauber s soprogo iz Budimpešte.

Vozni red državne železnice.

Veljaven za mesec maj 1892.

Postaje	št. 1714	št. 1716	št. 1712	Postaje	št. 1715	št. 1713	št. 1721
Ljubljana j. k.	6:35	11:55	4:21	Beljak j. k.	11:55	4:33	11:06
Ljubljana d. k.	6:45	12:02	4:29				
Vižmarje	6:55	12:11	4:39	Trbiž	1:32	6:02	3:40
Medvode	7:06	12:22	4:50	Rateče-Bela Peč	1:50	6:19	3:59
Loka	7:19	12:35	5:03	Kranjska gora	2:03	6:32	4:13
Kranj	7:33	12:49	5:18	Dovje	2:26	6:56	4:36
Sv. Jošt (ostaj.)	7:39	12:55	5:24	Jesenice	2:46	7:15	4:58
Podnart	7:53	1:09	5:38	Javornik	2:52	7:21	5:05
Otoče (ostaj.)	7:59	1:15	5:44	Žerovnica (ost.)	3:02	7:31	5:15
Radovljica (ost.)	8:11	1:27	5:56	Lesce	3:17	7:49	5:26
Lesce	8:21	1:37	6:08	Radovljica	3:23	7:55	5:32
Žerovnica (ost.)	8:32	1:48	6:19	Otoče (ostaj.)	3:35	8:07	5:44
Javornik	8:42	1:58	6:29	Podnart	3:42	8:14	5:55
Jesenice	8:52	2:07	6:39	Sv. Jošt (ostaj.)	3:55	8:27	6:08
Dovje	9:10	2:25	6:57	Kranj	4:01	8:34	6:15
Kranjska gora	9:31	2:46	7:18	Loka	4:15	8:48	6:29
Rateče-Bela Peč	9:44	2:59	7:31	Medvode	4:28	9:01	6:42
Trbiž	10:00	3:14	7:46	Vižmarje	4:40	9:12	6:54
				Ljubljana d. k.	4:48	9:20	7:02
				Ljubljana j. k.	4:55	9:27	7:10

Nočni čas je zaznamovan s navpičnimi črtami za minutnimi številkami in traja od 6:00 zvečer do 5:59 zjutraj.

Umrli so:

28. aprila. Marija Tavčar, delavčeva hči, 10 dni. Opekarška cesta 49, božjast.
29. aprila. Katarina Gande, usmiljena sestra, 26 let Kravja dolina 11, jetika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v inč
7. u. zjut.	727.7	5.5	sl. sever	oblačno	2.10
2. u. pop.	728.1	13.4	sl. jzap.	"	dež
9. u. zveč.	730.0	8.4	"	"	toča

Srednja temperatura 9.2°, za 2.2° pod normalom

Stanje avstro-ogerske banke

dné 30. aprila 1892.
(Brzovjavno poročilo.)

Bankovcev v prometu	gld. 411,892.000 (+17,103.000)
Kovinski zaklad	" 245,590.000 (— 297.000)
Listnica	" 151,339.000 (+15,486.000)
Lombard	" 23,166.000 (+ 550.000)
Davka prosta bančna rezerva	gld. 39,772.000 (—17,893.000)

Katoliška Tiskarna
priporoča raznovrstne vizitnice po nizki ceni.

Najboljša peronospora - brizgalnica

sedanjosti je 166 6-4
Austria - brizgalnica
izdelana po sistemu c. kr. kmetijske družbe dunajske (patent bratov Nechvile). — V zalogi pri izdelovalteljih:

Brata Nechvile,
DUNAJ, V/1, Ziegelofengasse 1,
tovarna za izdelovanje kletnih pristrojov, brizgalnic in najraznovrstnejših sesalk.

Primerno darilce!
Kalan: **POVESTI,**
slovenskemu ljudstvu v pouk in zabavo.
II. zvezek
izšel je ravnokar ter se dobiva v „Katal. Bukvarni“ in Tiskarni komad po 20 kr., po pošti 23 kr.
Primerno darilce.

Pojasnilo.
Čuje se, da sem podpisani v sodružju s kojim drugom. Pojasnim s tem, da nimam razv. v radi konkurence pri večjih stavbah osnovanem konsorciju nobenega sodružnika.
Firma moja je
„Vincenc Čamernik“
kamnosekarstvo,
katera se najtoplej. priporoča i nadalje prečast. duhovščini in slav. občinstvu, z zagotovitom fideja in cenega izvrševanja.
Nadejaje se obilih naroč l beležim velespoštovanjem
Vincenc Čamernik, Parne ulice,
LJUBLJANA, dné 2. maja 1892. 235 1

Vozni red železnice Ljubljana-Kamnik.

Veljaven za mesec maj 1892.
Naznačeni čas na desno od postajnih imen čita naj se od zdolej navzgor.

2153	2155	2157	Klm.	Postaje	2152	2154	2156
1. 2. 3.	1. 2. 3.	1. 2. 3.			1. 2. 3.	1. 2. 3.	1. 2. 3.
					zjutraj	dopol.	popold.
					zjutraj	dopol.	popold.
7:30	2:10	7:00	—	iz Ljubljane drž. k.	6:35	1:20	6:20
7:47	2:27	7:17	6	Čeruč p.	6:19	1:04	6:04
8:07	2:47	7:37	11	Trzina	5:59	12:44	5:44
8:18	2:58	7:55	14	Domžal	5:50	12:37	5:37
8:30	3:10	8:14	17	Jarš-Mengiša	5:29	12:18	5:18
8:36	3:16	8:20	18	Homea p.	5:16	12:06	5:06
8:51	3:31	8:35	23	v Kamnik	5:00	11:50	4:50

Ob nedeljah in praznikih odhod iz Ljubljane ob 2 uri 10 minut popoldne, iz Kamnika pa ob 8. uri 50 minut zvečer.
Nočne dobe (od 6:00 zvečer do 5:59 zjutraj) označene so s podčrtanimi minutnimi številkami. — p. pomeni postajališče.

Dunajska borza.

Dne 3. maja.	Dne 2. maja.
Papirna renta 5%, 16% davka . . . . . 95 gld. 40 kr.	Ogerska zlata renta 4% . . . . . 109 gld. 80 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka . . . . . 94 . . . . . 90	Ogerska papirna renta 5% . . . . . 100 . . . . . 65 . . . . .
Zlata renta 4%, davka prosta . . . . . 110 . . . . . 90	4% državne srečke l. 1854.. 250 gld. . . . . 140 . . . . .
Papirna renta 5%, davka prosta . . . . . 101 . . . . . 05	5% državne srečke l. 1860.. 100 gld. . . . . 141 . . . . .
Akije avstro-ogerske banke, 600 gld. 996	Državne srečke l. 1864., 100 gld. . . . . 184 . . . . .
Kreditne akcije, 160 gld. . . . . 323 . . . . . 50	Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4% . . . . . 96 . . . . .
London, 10 funtov strl. . . . . 119 . . . . . 50	Zastavna pisma . . . . . 4 1/2% . . . . . 100 . . . . .
Napoleonodor (20 fr.) . . . . . 9 . . . . . 49 1/2	Kreditne srečke, 100 gld. . . . . " . . . . .
Cesarski cekini . . . . . 5 . . . . . 64	St. Genois srečke, 40 gld. . . . . 62 . . . . .
Nemških mark 100 . . . . . 58 . . . . . 50	

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, L. Wollzeile šte. 10.
Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.
Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnic priporočamo:
4% gališke propinacijske zadolžnice.
4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercionalne banke.
4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.
Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

Promese za žrebanje dné 1. maja!
Ogerske srečke, cele gld. 4 in 50 kr. polovične . . . . . 2 1/2 / kolek.
Glavni dobitek 120.000 gld. av. velj.
Ogerske hipotečne srečke . . . . . gld. 1. in 50 kr. kolek.
Glavni dobitek 50.000 gld. av. velj.